

Sportdokter Gerard Daniëls door Jan Piers geïntroduceerd in de politiek

Entree naar Oostende, rijkdom op zich

„Ik ben ervan overtuigd een zeer gelukkig leven te hebben gehad”, laat Dr. Daniëls zich ontvallen, „en ben tevreden zoveel dingen te hebben mogen meemaken.” Ooit was hij verliefd op een niet onaardig meisje, maar gebrek aan tijd snoerde cupido de mond. In zijn studentenjaren werd Gerard Daniëls door clergyman Jos Verhelle geprezen om zijn schrijverstalent, hetgeen bijdragen in Het Nieuwsblad, De Standard en het Oostendse tijdschrift Flash in de kortste keren bevestigden. De climax op een leven vol inzet kwam pas met het opstarten van de Non-Stop, Oostendes memorabelste jeugdhuis ooit; met het afstuderen als sportdokter vriend worden van Jempi Monseré en titelvreter Eddy Merckx; op Jan Piers' raad de politiek instappen, waarvan vier standbeelden in de Koninginnelaan richting Bosje stille, maar heel kunstvolle getuigen zijn. Sportdokter Gerard Daniëls aan 't kaaiekwartier overal vriend aan huis, kende bijna iedere visser bij naam...

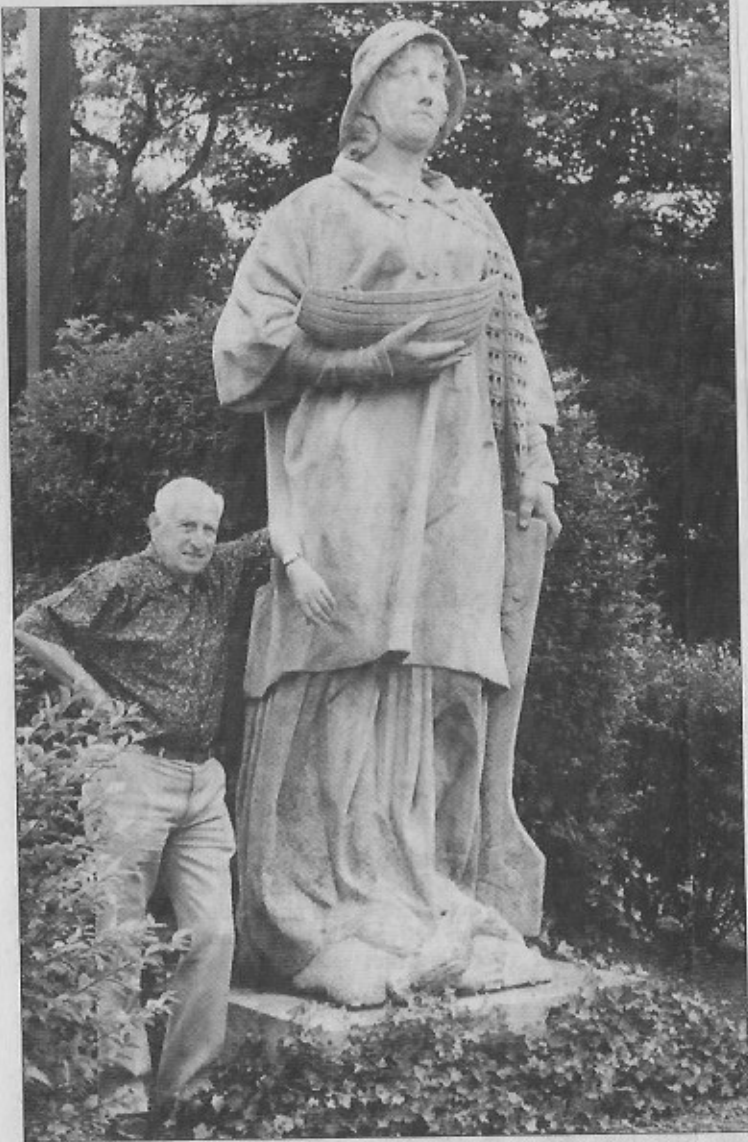
Vader Louis Daniëls gaf onder zijn tweede naam Eugène les in aardrijkskunde en geschiedenis aan het Oostends Atheneum. „Joviaal op school was hij thuis heel streng voor zijn eigen kinderen. Toen ik ooit voor de grote vakantie thuiskwam met een slecht rapport, moest ik heel de vakantie 's voormiddags studeren. Zonder pardon, tot de allerlaatste dag. 's Middags ondervroeg hij mij over de materie en enkel als het positief uitviel, mocht ik 's namiddags beschikken.”

— De rol van moeder...

— Dr. Daniëls: „Als unief-student leerde vader de Leu-

vense Elisabeth Claes kennen, met wie hij een gezin stichtte. Moeder was een amateurpianiste die in haar jeugd jaren nogal wat zanglustigen op parochiefeestjes begeleidde. Toen ik klein was, speelde ze af en toe piano. Wat mij aanzette naast haar te komen zitten om de wijsjes na te spelen.”

**Jos Verhelle,
de fantastische
clergyman**

Zullen sportmensen hem herinneren als de kloeke crossatleet of de nijdige pingponger, dan was Gerard Daniëls in de allereerste plaats door de muze bezeten. Piano leerde hij van zijn moeke, terwijl poëzie hem in de genen zat. Zelf getuigde Gerard dat Guido Gezelle als klassiek dichter bloemekes met blaadjes en kelkjes in een bad van verzen verfrist... maar dat Paul Van Ostayen, lossere en moderner, naar vis en vogels zijn vriendelijkste goeiendag bonjour. Als scheppen werd sportdokter Daniëls meer dan eens door hoekige en bijwijlen jaloerse trekjes van de politiek gebeten. Dat weerhoudt hem niet zijn Noordzeestad nog altijd waanzinnig lief te hebben.

Het College aan het bassin was geen zoetje voor de student die dagelijks — zaterdag inbegrepen — een zeven uur durende schooldag uitliep, 's zondag twee keer mis hoorde... om 's namiddag met lof en vespers nog heiliger te worden gemaakt.

— Dr. Daniëls: „Bij de opening van de Non-Stop, schreef een surveillant aan de overkant van de straat de namen op van zwabbers, die de heilige collegeconstitutie met de voeten traden. Wat een rare mentaliteit bezield de collegeopvoeding destijds toch. Een niet mogelijk geachte voetbalwedstrijd tussen College en Atheneum zou de geschiedenis ingaan als grootste contradictoir evenement...”

— Jos Verhelle, de fantastische clergyman!

— Dr. Daniëls: „Als puber van 17, vol dromen en verwachtingen, gingen we op in de persoonlijkheid van meneer Verhelle. Na een opstel over negro-spiritual „Like a motherless child” zette hij zich kruisbeens vooraan op de eerste bank... om tien minuten lang de klas niets zeggend aan te kijken. Ik heb een echte schrijver ontdekt, zei hij plots. En weet je dat die begenadigde knul niemand minder dan ikzelf bleek te zijn!”

— Wat bleef je over die inzondere priester bij?

— Dr. Daniëls: „Zijn spreuk was dat een gezonde ziel in een gezond lichaam een must is. Iets wat Jos Verhelle niet klinkklaarder kon ver-

woorden met zijn Hermesvoetbal. Met heel het gezin trokken we iedere zondagavond naar het pronkerig clubhuis aan de Torhoutsteenweg, dat barstte van culturele activiteiten die gingen van poëzieavond, gastviolist tot spreker van 't bovenste schof.”

— Dichter die je bent: wat is poëzie?

— Dr. Daniëls: „In rijmen kun je bondig iets kernachtigs uitdrukken. Een ritmegevoel dat ik zowel aan de piano als in mijn poëzie ervaar. Verzen moeten cadanceren en spontaan uit het gemoed vloeien. De geestigheid in mijn gedichten haalt het op ellenlange teksten.”

**Sportdokter
helpt kind
op de wereld...**

Gerard Daniëls studeerde af als dokter in de genees-, heelen verloskunde. Naderhand deed hij twee jaar extra voor een licentie lichamelijke opleiding. Tot slot verwierf hij aan de universiteit van Parijs het internationaal diploma van sportgeneeskunde.

— Dr. Daniëls: „Na mijn

studies heb ik mijn militaire dienstplicht vervuld in het militair hospitaal van Oostende. Hierna ben ik onmiddellijk in dienst getreden in het Sint-Jozefziekenhuis, waar ik 15 jaar orthopedie deed en samenwerkte met Dr. Macyaert.”

— **Jouw kennis van heelkunde ooit ten nutte gemaakt?**

— **Dr. Daniëls:** „In Straatsburg hielp ik mijn eerste kindje ter wereld. Er was wel een vroedvrouw bij. Eensklaps verscheen het koppeke... en kon ik de geboorte tot een goed einde leiden.”

— **Hoe spreekt zo'n godswonder mandokter aan?**

— **Dr. Daniëls:** „De eerste keer is er van romantiek en poezie niet veel spraak. Bang, ja, voor het geval dat het zou misgaan. Later zou ik het wonderlijke van een geboorte op zijn volheid appreciëren. Het groot moment in het geboorteproces? Als je onmiddellijk na de bevalling de moeder kunt zeggen dat het een jongen of een meisje is!”

— **Blijheid als sportdokter?**

— **Dr. Daniëls:** „Voor het wereldkampioenschap in Leicester in 1970 zat ik naast Jempi Monseré op de dubbeldekker toen hij zei, zinspelend op zijn uitrusting: „Als ik vandaag geen wereldkampioen word, doe ik die niet meer uit!” Jempi won maar zou het jaar daarop in Retie, in volle koers, omkomen bij een frontale botsing met een wagen.”

— **Fataliteit die ook jouw hart trof?**

— **Dr. Daniëls:** „Geert Vandewalle uit Lichtervelde luiserde al van zijn 14de naar mijn raad om met een klein verzet te rijden. In het kampioenschap voor liefhebbers ontsnapte hij en hoe het peloton beukte en trok, niets baatte: Geert bleef weg. Beroepsrenner geworden nam hij deel aan een voetbalmatch tussen wielrenners, kreeg een bal op de borst... en viel zielloos neer. Dat greep me heel erg aan.”

Politiek in ruil voor opblaasbare ballon!

Toen het stemrecht voor de gemeenteraad verlaagde van 21 naar 18 jaar, werd Non-Stopvoorzitter Daniëls door Jan Piers aangesproken om op de CVP-lijst op te komen voor de gemeenteraadsverkiezingen. Gerard wou enkel als men een sportzaal op de bovenverdieping van Non-Stop zou bouwen. „Technisch gezien kon een nieuwe verdieping het gebouw niet meer belasten. Maar een opblaasbare ballon zoals ik die met de Olympische Spelen in New-York had meegemaakt, kreeg alsnog de zegen van Piers en van de brandweer!”

— **Jouw politieke handtekening?**

— **Dr. Daniëls:** „Die staat in de Koninginnelaan, de vier

standbeelden afkomstig van het oud-postgebouw en die de telecommunicatie uit vroegere dagen symboliseren: telefoon, telegrafie, treinverkeer en motorisering van de scheepvaart. Ik heb die beelden gered, want er waren zelfs kooppen van verdwenen.”

— **Men wordt niet zomaar raadslid of schepen?**

— **Dr. Daniëls:** „Het zal tot de geheimen van de Volksbond behoren hoe de laatste twee bureaus mij uit een winnende positie haalden... waardoor Jef Vanlangenhove en niet ik raadslid werd. Na twee jaar trok de 80-jarige Porta zich terug — wat ik zeer chic vond van zijn part — en ik kwam dan toch in de raad. De volgende verkiezingen had ik het hoogste aantal voorkeurstemmen, maar werd niet meer verkozen...”

— **En dan?**

— **Dr. Daniëls:** „Ik wilde toen uit de politiek stappen. Maar Jan Piers haalde mij terug, zeggende dat hij bijna 60 was en zou aftreden. Hij verzekerde mij dat op dit moment mij een schepenzetel zou toekomen. Toen Piers afscheid nam, ben ik onder tumultueuze Volksbondse omstandigheden schepen geworden. Bij ACW noch bij NCMV aangesloten werd ik — zelfstandige! — verkozen: de helft van de Volksbonders en de helft van de middenstanders hadden voor mij gestemd.”

Volgens Dr. Daniëls hangen politiek en stromingen af van de mensen die de lading dekken, waarbij zwaargewichten doorwegen op de publieke appreciatiebasculen. „Heb je een generatie van mensen die niet bekwaam zijn, dan gaat ge als partij teniet. VLD en CVP kunnen de tergende nood aan persoonlijkheden niet beter demonstrenen.”

Chapeau voor socialistische kopstukken

— **Pluspunt van de socialisten?**

— **Dr. Daniëls:** „Hun verdraagzaamheid naar andersdenkenden toe. Chapeau voor Vandecasteele en Vande Lanotte die, als ik mij niet vergis, allebei uit het vrij onderwijs komen!”

— **Welke schoonheid roept Oostende bij jou op?**

— **Dr. Daniëls:** „De ontzaglijke zee waar naartoe een spinnenweb van formidabele ingangswegen neigt. Van het Kennedyrondplein slier je langs bosgroen en mooie villa's, om het bassin te passeren met zijn majestatische Merca-

tor en tenslotte — op een van het Leopoldpark afgesnoept wegdek — koninklijk op het casino-kursaal af te stevenen. Kom je van Knokke of van De Panne is er toch niets prachtiger dan de kustweg. Geef toe dat zoezegde boegbeelden als Kortrijk, Brugge, Antwerpen en Brussel in de verste verte niet kunnen tippen aan de rijkdom van Oostendes entree!”

Zwartejekkers en hooligans ten spijt...

Idealen horen jongeren toe

Op het einde van zijn studententijd was Gerard preses van een Oostendse studentenclub... waarvan hij afscheid nam met zowat 36 te proosten pinten voor hem. Vandaag en gisteren? „Ik kan je verzekeren dat de hedendaagse jeugd absoluut niet slechter is dan in mijn collegere jaren. Wat zeg ik? Wees gerust: idealen horen nog altijd de jongeren toe!”

„In mijn puberdagen was er het nozemprobleem of de zwartejekkersrage, waarbij blousons noirs zich al even vechtlustig weerden. Cinemarebel James Dean was het ideaal van jonge gasten, wier onderscheidelijke bendes mekaar waarheid aanvochten.”

— **Jouw appreciatie omtrent beider jeugdgeest?**

— **Dr. Daniëls:** „Denkend aan mijn eigen opvoeding, meen ik dat de ouders iets losser zijn geworden, waaronder het gezag van het gezin lijdt. Geef toe dat veel mama's en papa's niets meer durven zeggen, laat staan verbieden aan de kinderen...”

— **Sociale welstand geseling voor het gezin?**

— **Dr. Daniëls:** „Absoluut, we zijn te rijk geworden en hebben te veel mogelijkheden. Afstand is van geen tel meer. Distanties die niet alleen op het vervoer slaan, maar eveneens op kennis: we dringen toch zomaar binnen in de huiskamer van de Chinezen!”

— **Heeft hedendaagse jeugd het gemakkelijker?**

— **Dr. Daniëls:** „Welstellende ouders hebben minder tijd om zich het lot van de kinderen aan te trekken...”

Eigen songfestival en 25 verschillende hobbyclubs

Non-Stop met 7000 leden

Eind 1962 rijpte bij dr. Gerard Daniëls een idee. Volop in de nozemperiode vertoefde hij in Straatsburg waar *Les Maisons des Jeunes* — opvangnetten voor rebellerende zwartejekkers — in de positieve zin ophef maakten. „Die jeugdhuzen hadden een ontspanningszaal en afzonderlijke ruimtes voor hobbyclubs voor biljarters, basketters, tafeltennissers...”

Bij zijn terugkeer in Oostende nam dr. Daniëls contact met de katholieke jeugdraad — met daarbij aangesloten KSA, KAJ en scouts — teneinde de Straatsburgse jongerenopvang als reddingsboei uit te werpen naar de niet-georganiseerde en in de problemen zittende Oostendse jeugd.

— **Dr. Daniëls** : „Waar bedoelde jeugdraad dat *katholiek* wilde houden, stond ik een pluralistische opvatting voor. Mensen als schepen Jan Felix, Roger Boels, Valcke van Jeugdpolitie en onderpas-

toor Frère van Sint-Jozef deelden die mening. Na verloop van tijd kreeg *Jeugdclub Oostende* gestalte en vertrouwen om tenslotte te resideren in het oud theater, hoek Vlaanderenstraat/Van Isegemlaan.”

— **Vanwaar de naam Non-Stop?**

— **Dr. Daniëls** : „Dancing Stop die in de Langestraat zowat het summum was van het uitgaanscentrum... kon evenwel onze jongeren niet begeesteren. Vandaar de geboorte van *Non-Stop*.”

— **En het oud theater...**

— **Dr. Daniëls** : „Non-Stop trok algaauw honderden jongeren aan. Bij populaire tunes stonden er zoveel gegadigden op de dansvloer, dat de eerste verdieping op en neer bewoog... zodat, uit veiligheids-overweging, werd aangeraden om beneden in de hal te gaan dansen. Om 20 u. ging de deur open en om middernacht was het sluitingstijd. Geen minuut vroeger en geen minuut later...”

— **Glorietijden!**

— **Dr. Daniëls** : „Bij de afbraak van het Klein Theater verhuisde Non-Stop naar de Oude Statie tegenaan het Mercatordok. De start van een fameuze glorieperiode, die door 7.000 leden werd ingekleurd. Dat wil zeggen dat de helft van de Oostendse jongeren tussen 16 en 25 jaar jaarlijks aan onze deur voorbijkwam.”

— **Hoogtepunten?**

— **Dr. Daniëls** : „Zo wijdde de BRT-televisie meerdere uitzendingen aan ons jeugdhuis. Fantastisch, omdat alle

zangers die in latere jaren furor maakten, ooit bij ons begonnen. Zelfs Urbanus! Weet je dat we een *eigen songfestival* hadden dat rechtstreeks werd uitgezonden op de radio en dat de zangwedstrijd van Knokke naar de kroon stak? Er kwamen Engelse groepen en eigen talent zoals Jacky Lafon (Rita uit Familie), om niet te spreken van bonke Arno die al evenzeer het Non-Stoppodium besprong. Met Walter Capiau heb ik hele nachten doorgebracht.”

— **En de Franciscusstraat?**

— **Dr. Daniëls** : „Er waren meer mogelijkheden, omdat we benevens de zaal over het eigenlijke huis konden beschikken. Er werd zelfs een huisje bijgehuurd in de Cirkelstraat. Finaal was Non-Stop goed voor 25 hobbyclubs alwaar kon worden gedebatteerd, gebokst o.l.v. Jan Keirsebilck, aan fotografie gedaan en een rijpende toneelbent kansen werd gegeven.”